

Davorin Trstenjak

Nov. Glasn. IV. 1859. 16. (17)

529/123 Rimске dekllice.

Pogosto se pripoveduje po Avstrijskem o rimskih dekllicah. Stoji le na veliki trgu ptujskega mesta in pogled velikanski spominek, ki je bil svoje dni postavljen solničnemu bogu. Ako uprásaš Kaluzjanko, ki na področju čepi slive prodaja, kdo da je postavil ta spominek, bož u ti bo odrezala: rimska dekllica ga je v firtohu prinesla. —

Rimske dekllice so bile tako močne, da so večkratna polju poberale orala, gnojaca, konje in plug, pa odredle v firtohu v sojz bivališča. Rimski dekllici ni bilo od sile, da je vzrula hrast iz zemlji kakor česnik iz grede, da je mlinok kamen vrgla prek Drave, da je bčasi kovaču zanesla naklo na streho itd. Tudi je bila tako gladovna, da je pojedla ka zajutok celega vola in popila kad vina.

(Trstenjak varslaga, veličanska dekllica se imenuje rimška, ker so Rimljani bili silni [Sind, Ober, Kopolin, gigas], potem takem so prišli Slovani v dolino z Rimljani, torej so bili še ra časa Rimljanov v sedanj domovini. Prvi sel bo pravi, drugo mnoge napacno.)